Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0144/2017

8.2.2017

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

týkající se uzavření Komplexní hospodářské a obchodní dohody (CETA) mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé
(2017/2525(RSP))

Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz, Eleonora Forenza, Lola Sánchez Caldentey, Patrick Le Hyaric, Stelios Kouloglou, Marina Albiol Guzmán, Martina Anderson, Xabier Benito Ziluaga, Malin Björk, Lynn Boylan, Matt Carthy, Nikolaos Chountis, Kostas Chrysogonos, Javier Couso Permuy, Dennis de Jong, Fabio De Masi, Stefan Eck, Cornelia Ernst, Luke Ming Flanagan, Tania González Peñas, Takis Hadjigeorgiou, Thomas Händel, Anja Hazekamp, Josu Juaristi Abaunz, Jaromír Kohlíček, Kateřina Konečná, Kostadinka Kuneva, Merja Kyllönen, Paloma López Bermejo, Sabine Lösing, Curzio Maltese, Jiří Maštálka, Marisa Matias, Jean-Luc Mélenchon, Martina Michels, Liadh Ní Riada, Younous Omarjee, Dimitrios Papadimoulis, Rina Ronja Kari, Sofia Sakorafa, Maria Lidia Senra Rodríguez, Barbara Spinelli, Neoklis Sylikiotis, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Ángela Vallina, Marie-Christine Vergiat, Gabriele Zimmer
za skupinu GUE/NGL

B8-0144/2017

Usnesení Evropského parlamentu týkající se uzavření Komplexní hospodářské a obchodní dohody (CETA) mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé
(2017/2525(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na své usnesení ze dne 8. června 2011 o obchodních vztazích mezi EU a Kanadou[1],

– s ohledem na své usnesení ze dne 10. prosince 2013 obsahující doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost k jednání o dohodě o strategickém partnerství mezi EU a Kanadou[2],

– s ohledem na Evropskou sociální chartu,

– s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ (COM(2011) 0112),

– s ohledem na zprávu konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD) z roku 2014 s názvem „Investice do cílů udržitelného rozvoje: akční plán“,

– s ohledem na zprávu s názvem „Kritické posouzení navrhované Komplexní hospodářské a obchodní dohody mezi Evropskou unií a Kanadou – Společný postoj Evropské federace odborových svazů veřejných služeb a Kanadských odborových svazů státních zaměstnanců, Vnitrostátních odborových svazů státních a všeobecných zaměstnanců a Aliance veřejných služeb Kanady“ z ledna 2010,

– s ohledem na zprávu organizace Friends of the Earth Europe s názvem „Jak obchodní jednání hrozí oslabit politiky EU v oblasti klimatu a přinést dehtové písky do Evropy“, Fabian Flues et al., červenec 2014,

– s ohledem na zprávu Canadian Centre for Policy Alternatives (CCPA) s názvem „Hledání smyslu dohody CETA – Analýza konečného znění Komplexní hospodářské a obchodní dohody mezi Kanadou a Evropskou unií“, Scott Sinclair, Stuart Trew a Hadrian Mertins-Kirkwood (eds.), září 2014,

– s ohledem na prohlášení Evropského sdružení soudců o návrhu Evropské komise týkajícím se nového systému soudů pro investice z 9. listopadu 2015,

– s ohledem na pracovní dokument Evropské federace odborových svazů veřejných služeb (EPSU) s názvem „CETA a Transatlantické obchodní a investiční partnerství – Možné dopady na zdravotní a sociální služby“, Thomas Fritz, duben 2015,

[1] Úř. věst. C 380 E, 11.12.2012, s. 20.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2013)0532.

– s ohledem na zprávu organizace Public Citizen s názvem „Desítky tisíc firem z USA by pomocí dohody CETA a Transatlantického obchodního a investičního partnerství získaly nové pravomoci zahájit útoky proti evropským politikám týkající se vztahů mezi investorem a státem“, 2015[1],

– s ohledem na dokument „Stellungnahme zur Errichtung eines Investitionsgerichts für TTIP – Vorschlag der Europäischen Kommission vom 16.09.2015 und 12.11.2015“, Deutscher Richterbund, únor 2016,

– s ohledem na zprávu Corporate European Observatory (CEO) a dalších s názvem „Oživlá mrtvola jménem ISDS – přejmenována na ICS, právo korporací zažalovat státy odmítá zemřít“, Pia Eberhardtová, březen 2016,

– s ohledem na článek „Urovnávání sporů mezi investorem a státem v revidovaném znění dohody CETA: pozitivní kroky, ale jde o „zlatý standard“?“, profesor York University Gus Van Harten, květen 2016,

– s ohledem na stanovisko s názvem „Transatlantické obchodní a investiční partnerství a urovnávání sporů: možné důsledky pro nezávislý právní řád EU“, Inge Govaereová, květen 2016,

– s ohledem na zprávu PSI s názvem „Systém soudů pro investice: vlk v rouše beránčím – přejmenování významné výsady EU přiznané korporacím“, Pia Eberhardtová, květen 2016,

– s ohledem na stanovisko Evropské organizace spotřebitelů (BEUC) s názvem „Dohoda CETA neuspěla v nárazovém spotřebitelském testu – postoj organizace BEUC ke Komplexní hospodářské a obchodní dohodě mezi Kanadou a EU“, květen 2016,

– s ohledem na zprávu sdružení PowerShift/Campact s názvem „Ochrana investic v Komplexní hospodářské a obchodní dohodě mezi Kanadou a EU: kritická analýza“, Peter Fuchs, květen 2016,

– s ohledem na zprávu Deutscher Gewerkschaftsbund a Österreichischer Arbeiterkammer s názvem „CETA – regulatorní spolupráce ohrožuje naši demokracii a standardy“, Stefan Körzell et al., červen 2016,

– s ohledem na zprávu Deutscher Gewerkschaftsbund a Österreichischer Arbeiterkammer s názvem „CETA – pracovní normy nejsou na pořadu dne“, Stefan Körzell et al., červen 2016,

– s ohledem na zprávu Deutscher Gewerkschaftsbund a Österreichischer Arbeiterkammer s názvem „CETA – veřejné služby pod tlakem“, Stefan Körzell et al., červen 2016,

– s ohledem na zprávu Deutscher Gewerkschaftsbund a Österreichischer Arbeiterkammer s názvem „CETA – žádná výsadní práva korporací žalovat státy“, Stefan Körzell et al., červen 2016,

– s ohledem na zprávu Österreichische Forschungsstiftung für Internationale Entwicklung

[1] http://www.citizen.org/documents/EU-ISDS-liability.pdf

(ÖFSE) a Arbeiterkammer Wien s názvem „Posouzení dohody CETA: posouzení uváděných přínosů obchodní dohody mezi EU a Kanadou (CETA)“, Werner Raza et al., červen 2016,

– s ohledem na zprávu s názvem „Bezpečnost potravin, zemědělství a regulatorní spolupráce v Komplexní hospodářské a obchodní dohodě (CETA) mezi Kanadou a EU“, Via Campesina, Transnational Institute a další, srpen 2016,

– s ohledem na pracovní dokument Tufts University s názvem „CETA bez klapek na očích: jak snížení „obchodních a dalších nákladů“ povede k nezaměstnanosti, nerovnosti a ztrátě v oblasti sociálního zabezpečení“, Pierre Kohler a Servaas Storm, září 2016,

– s ohledem na zprávu sdružení PowerShift, CCPA a dalších s názvem „Hledání smyslu dohody CETA (druhé vydání)“, září 2016,

– s ohledem na „Právní prohlášení o ochraně investic a mechanismech urovnávání sporů mezi investorem a státem v Transatlantickém obchodním a investičním partnerství a dohodě CETA“, které zveřejnila koalice Stop TTIP a jež podepsalo více než 100 profesorů práva, říjen 2016,

– s ohledem na stanovisko European Public Health Alliance (EPHA) s názvem „Jak by mohla dohoda CETA oslabit veřejné zdraví“, říjen 2016,

– s ohledem na dokument organizací Transport & Environment / Client Earth s názvem „Komplexní hospodářská a obchodní dohoda (CETA) a životní prostředí – zlatý standard pro naši planetu nebo pro velké podniky?“, Cécile Toubeauová a Laurens Ankersmit, listopad 2016,

– s ohledem na prozatímní verzi zprávy Parlamentního shromáždění Rady Evropy s názvem „Obchodní smlouvy „nové generace“ a jejich důsledky pro sociální práva, veřejné zdraví a udržitelný rozvoj“, Geraint Daviesová, listopad 2016,

– s ohledem na prozatímní verzi zprávy Parlamentního shromáždění Rady Evropy s názvem „Slučitelnost rozhodčího řízení mezi investorem a státem z hlediska lidských práv v mezinárodních dohodách o ochraně investic“, Pieter Omtzigt, prosinec 2016,

– s ohledem na zprávu organizace CEO s názvem „Regulatorní spolupráce: přání velkých podniků se vyplňují v podobě Transatlantického obchodního a investičního partnerství a dohody CETA“, únor 2017,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že se zdá, že uzavření dohody o volném obchodu mezi EU a Kanadou není slučitelné s pokrokem Evropské unie určující si svou vlastní cestu a prosazující své cíle z hlediska ochrany životního prostředí, uplatňování zásady předběžné opatrnosti, sociální soudržnosti, důstojné práce, obrany občanských svobod zejména s ohledem na ochranu údajů, přístupu ke zdravotním službám, politik v oblasti kultury a kulturní rozmanitosti, potravinového zabezpečení a ochrany rodinných zemědělských podniků; vzhledem k tomu, že snížení určitých zbytečných regulatorních ustanovení a rozdílů by

namísto dvoustranné dohody o volném obchodu mělo být spíše součástí vícestranných postupů;

B. vzhledem k tomu, že harmonizace pravidel EU a Kanady nesmí za žádných okolností ohrozit zdraví spotřebitelů nebo snížit kvalitativní standardy, jež musí splňovat výrobky Kanady uváděné na evropský trh;

C. vzhledem k tomu, že standardy v oblasti zemědělských produktů se mezi EU a Kanadou značně liší a že snížení standardů není slučitelné a přijatelné pro acquis EU;

D. vzhledem k tomu, že zmírnění regulační zátěže by mělo být vždy pečlivě zváženo s ohledem na právo spotřebitelů na informace o produktech, které nakupují, a právo občanů na společnost poskytující právní jistotu;

E. vzhledem k tomu, že v článku 1 a čl. 10 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) se stanoví, že „rozhodnutí jsou přijímána co nejotevřeněji a co nejblíže občanům“;

F. vzhledem k tomu, že institucionalizovaná spolupráce v oblasti regulace v současné podobě navržené Komisí ohrožuje legislativní výsady Evropského parlamentu i vnitrostátních parlamentů, čímž nepříznivě ovlivňuje uplatňování hodnot Unie stanovených v článku 2 SEU;

G. vzhledem k tomu, že tajný charakter vedení jednání o dohodě CETA vedl k nedostatečné demokratické kontrole nad průběhem jednání; vzhledem k tomu, že úplný přístup k hlavním dokumentům z jednání poskytnutý poslancům na různých správních úrovních na obou stranách Atlantiku a novinářům, výzkumným pracovníkům a občanům a organizacím občanské společnosti by byl projevem demokratické zásady; vzhledem k tomu, že konsolidovaná znění by měla být okamžitě zveřejněna;

H. vzhledem k tomu, že vliv lobbistů za zájmy korporací je daleko větší než vliv lobbistů z občanské společnosti a jejich kontakt s Komisí je až desetkrát častější;

I. vzhledem k tomu, že globalizace je v současnosti nedostatečně regulována a obchodní dohoda, která se soustředí na další deregulaci tím, že se zaměřuje zejména na stávající a budoucí necelní překážky obchodu, by poškodila práva pracovníků a spotřebitelů, zatímco velké korporace a investiční fondy by tento druh liberalizace ještě více využily; vzhledem k tomu, že je zapotřebí dohoda o spolupráci, která se bude soustředit na ochranu pracovníků, spotřebitelů a životního prostředí; vzhledem k tomu, že obchodní dohoda by mohla být pouze doplňkem k hlavnímu úsilí, které bude v souladu s výše uvedenými řádky, s cílem posílit regulaci a zajistit, aby dosahovala úrovně těch nejpřísnějších norem na celosvětové úrovni, aby se zamezilo sociálnímu a environmentálnímu dumpingu;

J. vzhledem k tomu, že vývoz pomocí obchodu a růst pomocí investic by namísto toho, aby se staly hlavní hnací silou pro pracovní místa a hospodářský růst, které nevyžadují vládní investice, mohly způsobit ztrátu pracovních míst a hospodářský úpadek;

K. vzhledem k tomu, že je obtížné posoudit skutečný dopad dohody CETA na hospodářství EU i Kanady, neboť studie ukazují protichůdné výsledky; vzhledem k tomu, že dohoda CETA nepřinese vyřešení dlouhodobých strukturálních hospodářských problémů v EU

ani jejich hlavních příčin;

L. vzhledem k tomu, že 87 % z více než 20 milionů malých a středních podniků v EU závisí na domácí poptávce a není zapojeno do mezinárodního obchodu a že pro tyto podniky je mnohem důležitější, aby se pokročilo v dalším rozvoji místního, regionálního a společného evropského trhu;

M. vzhledem k tomu, že blahobyt vytvářený dohodou CETA je většinou výsledkem odklonu obchodu, nikoli jeho zvýšení;

N. vzhledem k tomu, že dohoda CETA neobsahuje kapitolu o malých a středních podnicích;

O. vzhledem k tomu, že evropští zemědělci působí na stále globálnějším trhu, a jsou tedy více než jiná odvětví vystaveni kolísání cen; vzhledem k tomu, že obchodní dohody, jako je CETA, brání tvorbě pracovních míst ve venkovských oblastech a vytváření podmínek na podporu zemědělských živobytí;

P. vzhledem k tomu, že ve zprávě Evropské komise o kumulativním dopadu budoucích obchodních dohod (včetně dohody CETA) na zemědělství EU se konstatuje, že v oblasti zemědělství dojde k významnému zvýšení dovozu, ale jen ke skromnému růstu vývozu, což povede k přímému tlaku na snižování cen výrobců EU; vzhledem k tomu, že tato zpráva dále předpovídá strmý pokles cen hovězího masa, pokles objemu místní produkce a snížení hodnoty zemědělské produkce EU; vzhledem k tomu, že tyto údaje ukazují na budoucí škodlivé dopady na výkupní ceny pro drobné zemědělce;

Q. vzhledem k tomu, že oblasti, které jsou převážně venkovské a jež jsou zaměřeny na konkrétní činnosti a mají jen omezené alternativy, jsou vysoce citlivé vůči dopadům dohody CETA; vzhledem k tomu, že venkovské oblasti a zaměstnanost na venkově ohrožuje odklon od tradičních modelů zemědělství, který tato dohoda přinese;

1. odmítá současnou dohodu CETA;

2. domnívá se, že ambiciózní „celosvětové standardy“, jež Komise slibuje stanovit prostřednictvím dohod, jako je Transatlantické obchodní a investiční partnerství a CETA, jsou mýtem, neboť uvedené dohody obsahují pouze dvoustranné vzájemné uznání;

3. naléhavě vyzývá Komisi, aby měla na paměti, že dohoda CETA a další obří obchodní dohody zavedou fakticky standardy, přičemž v důsledku toho budou diskriminující tím, že z jednání vyloučí asi 130 zemí, a hrozí riziko, že potlačí některé otázky, které jsou důležité pro rozvojové země, jako je potravinové zabezpečení, zemědělské dotace a zmírňování změny klimatu; vyzývá Komisi k zesílení úsilí za účelem dosažení pokroku v demokratických vícestranných fórech, např. v souladu s přístupem konference COP 21;

4. vyzývá Komisi, aby neopomenula, že Lisabonská smlouva stanoví, že obchodní politika Evropské unie tvoří nedílnou součást celkové vnější činnosti Unie, a proto musí nejen plnit cíle v oblasti rozvoje, životního prostředí a sociálního zabezpečení, ale rovněž přispívat k jiným cílům stanoveným Smlouvou o Evropské unii; odmítá proto dohodu

CETA, neboť se snaží zvýšit zisky nadnárodních společností namísto toho, aby posilovala společnost;

5. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby cílem kapitoly týkající se udržitelného rozvoje byla plná a účinná ratifikace, provedení a uplatňování osmi základních úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) a jejich obsahu, Agendy důstojné práce MOP a hlavních mezinárodních dohod v oblasti životního prostředí; domnívá se, že cílem daných ustanovení musí být další zlepšení úrovně ochrany stanovené pracovními a environmentálními normami;

6. vyzývá Komisi, aby zajistila, že pracovní a environmentální normy nebudou omezeny na kapitolu o obchodu a udržitelném rozvoji, ale budou stejně tak zahrnuty v dalších oblastech dohody;

7. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby provádění a dodržování pracovních ustanovení podléhalo účinnému postupu monitorování zahrnujícímu sociální partnery a zástupce občanské společnosti;

8. zdůrazňuje, že strany dohody nesmí podporovat obchod nebo přímé zahraniční investice pomocí snižování domácích pracovněprávních předpisů a že žádné ustanovení dohody by nemělo stranám bránit v uplatňování jejich vnitrostátního práva;

9. zdůrazňuje, že zesílená hospodářská soutěž v oblasti investic mezi bankami a dalšími poskytovateli finančních služeb se sídlem v EU a kanadskými bankami a dalšími poskytovateli finančních služeb dále zvyšuje propojenost finančních systémů v Kanadě i EU a jejich zranitelnost vůči vnějším otřesům a krizím;

10. konstatuje, že zvýšená hospodářská soutěž předvídaná v dohodě CETA znamená, že finanční odvětví se bude za účelem získávání trhů chovat rizikověji, prodávat více finančních produktů s vysokým rizikem a omezovat služby pro méně zámožné klienty;

11. zdůrazňuje, že se zohledněním toho, že jen velmi málo evropských malých a středních podniků (MSP) vyváží do Kanady, je zásadní dohodu CETA a další srovnatelné dohody o volném obchodu odmítnout, neboť nezastupují legitimní zájmy MSP ani společný závazek obou jednajících stran a dále zvyšují zranitelnost MSP vůči nadnárodním společnostem; zdůrazňuje, že je tedy jasné, že dohoda CETA neusiluje o vytvoření nových příležitostí pro evropské MSP v Kanadě;

12. konstatuje, že cílem dohody CETA a podobných dohod je další liberalizace našich ekonomik a že další liberalizace často nepřiměřeně postihuje ženy, neboť ty s větší pravděpodobností pracují ve veřejném sektoru;

13. připomíná, že během veřejných konzultací o systémech ochrany investic se 97 % dotázaných stavělo záporně k jakémukoli druhu rozhodčího řízení mezi investorem a státem, přičemž potvrdilo jeden z hlavních problémů těchto soudních rozhodnutí, kterým je to, že pouze žalujícímu investorovi a obžalované vnitrostátní vládě země je umožněno být stranou soudního řízení;

14. konstatuje, že navrhovaný systém soudů pro investice neobstál v demokratické zkoušce a zaručuje korporacím právo obejít vnitrostátní soudy, přičemž umožňuje zahraničním

investorům zvláštní přístup k mimořádně mocnému procesu mezinárodního soudního rozhodnutí, jež může zahrnovat miliardy eur z veřejných finančních prostředků, a umožňuje jim tedy prosazovat jejich práva, aniž by v rámci téhož procesu existovaly odpovídající povinnosti;

15. konstatuje, že rozhodčí soudci v rámci navrhovaného systému soudů pro investice nebudou vázáni obdobnými případy z minulosti;

16. konstatuje, že rozhodčí soudci budou placeni na základě počtu projednávaných případů a investovaného času, což bude vytvářet pobídky pro prodlužování řízení s významnými náklady pro daňové poplatníky;

17. konstatuje, že 80 % amerických společností má významný kapitálový podíl v určité kanadské společnosti a že podpisem této dohody dává EU těmto společnostem příležitost zahájit soudní řízení proti vládám jejích členských států na náklady daňových poplatníků;

18. lituje toho, že se ve znění dohody CETA používá neurčitý pojem „spravedlivé a rovné zacházení“, neboť tato otázka se objevila v mnoha případech rozhodčích řízení ohledně investic;

19. konstatuje, že CETA by zahraničním investorům umožnila podávat žaloby na členské státy EU z důvodu právních předpisů, které schvalují a jež ovlivňují zisky investorů, včetně těch, které byly navrženy za účelem ochrany veřejného zdraví, životního prostředí nebo práv pracovníků; dále konstatuje, že nezávislý odborník OSN prohlásil, že dohoda CETA není slučitelná s právním státem, demokracií a lidskými právy, a uvedl, že obchodní dohody by měly být ratifikovány až poté, co bylo provedeno posouzení jejich dopadů na lidská práva, zdraví a životní prostředí, což se v případě dohody CETA nestalo;

20. konstatuje, že zatímco dohoda CETA požaduje „podnikatelskou činnost významného rozsahu“, systém soudů pro investice by umožnil určitý „spekulativní výběr smlouvy“, když by investorům umožnil zvolit si dohodu, na jejímž základě chtějí uplatnit nárok týkající se urovnávání sporů mezi investorem a státem;

21. konstatuje, že i když vláda Belgie oznámila, že požádá Soudní dvůr o stanovisko k tomu, zda je platnost systému soudů pro investice v souladu se Smlouvami EU, žádná evropská instituce tak neučinila a Soudní dvůr nebyl požádán ani o právní stanovisko k tomu, zda je v souladu se Smlouvami EU platnost systému soudů pro investice v podobě vícestranného soudu pro investice;

22. připomíná, že právo obou stran na regulaci podléhá ustanovením dohody CETA, čímž snižuje regulatorní prostor pro vnitrostátní orgány;

23. konstatuje, že smíšený výbor CETA bude mít v budoucím legislativním procesu dalekosáhlé pravomoci, aniž by podléhal demokratické kontrole;

24. konstatuje, že ustanovení o doložce znemožňující návrat k původnímu stavu a o doložce o zachování stávajícího stavu v dohodě CETA bohužel stále převažují nad přístupem založeným na „pozitivním seznamu“, a tudíž blokují veškerou možnou budoucí

liberalizaci ve veřejném sektoru;

25. odmítá přístup takzvané „živoucí dohody“ a vyžadování toho, aby byly dojednány všechny důležité podrobnosti dohody, přičemž se domnívá, že nic by nemělo být dohodnuto, dokud není dohodnuto vše; odmítá návrh, podle nějž by regulatorní otázky měly být dodatečně přeneseny na zvláštní odborné skupiny, což by vedlo k obcházení demokratického legislativního procesu;

26. domnívá se, že Komise by se měla zaměřit na dohody a smlouvy, které brání lidská práva a udržitelný rozvoj, nikoli současnou obchodní politiku, jež je prospěšná jen pro nadnárodní korporace; vyzývá proto Komisi, aby se aktivně zapojila do otevřené pracovní skupiny OSN za účelem závazné smlouvy o nadnárodních korporacích a lidských právech;

27. s politováním konstatuje, že ustanovení kapitoly dohody CETA o přeshraničním obchodu se službami týkající se přístupu na trh z velké části odstraňují testy ekonomické potřebnosti nebo množstevní omezení počtu poskytovatelů služeb v daném odvětví; domnívá se, že v dohodě CETA není dostatečně zakotvena zásada předběžné opatrnosti a její budoucí uplatňování;

28. odmítá skutečnost, že z ustanovení dohody CETA nejsou jasně vyloučeni veřejní dodavatelé vody, což vede k situaci, kdy by vládní politiky v této oblasti sloužící k ochraně přístupu k čisté a bezpečné pitné vodě mohly čelit žalobě podle kapitoly o investicích coby „překážky pro obchod“, která by potvrdila precedens pro všechny politiky ve veřejném sektoru; dále konstatuje, že dohoda CETA neobsahuje popis nebo definici veřejných služeb;

29. odmítá hrozby, které dohoda CETA představuje pro veřejná politická opatření v odvětví veřejného zdraví, a odmítá právo zahraničních investorů zpochybnit tato opatření na základě ustanovení o zahraničních investicích; lituje skutečnosti, že převáží obchodní zájmy nadnárodních společností, které jsou podpořeny systémem rozhodčího řízení, zatímco lidská stránka a práva pacientů jsou opomíjeny;

30. konstatuje, že dohoda CETA by podnítila finanční odvětví k přijímání větších rizik – zapojením se do spekulativních investic – za účelem přežití na více konkurenčním mezinárodním trhu; domnívá se, že CETA rovněž omezí možnosti regulace, které mají k dispozici vlády k řešení finanční nestability, tím, že kromě jiných opatření poskytne finančnímu odvětví institucionalizovaný hlas v procesu regulace;

31. odmítá další otevření trhu pro vzdělávací služby se smíšeným financováním, zejména v oblasti předškolního vzdělávání, škol a vysokých škol, jakož i v oblasti vzdělávání dospělých a dalšího vzdělávání, neboť vícestranná dohoda GATS obsahuje více než dostačující ustanovení týkající se liberalizace;

32. konstatuje, že dohoda CETA bude mít negativní dopad na přístup k léčivým přípravkům, zejména pro Kanaďany, kteří již nyní musí čelit druhým nejvyšším cenám léčivých přípravků na světě; domnívá se, že dohoda CETA může oslabit kvalitativní standardy a dostupnost služeb obecného zájmu (sociální služby, zdravotní péče, vzdělávání, voda);

33. poznamenává, že dohoda CETA nezahrnuje posouzení možného dopadu na ceny léčivých přípravků a že není uznáno, že práva duševního vlastnictví působí jako nepřekonatelná překážka pro spravedlivý přístup k léčivým přípravkům;

34. je přesvědčen, že práva duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení, by měla být z dohody CETA odstraněna, neboť navrhovaná pravidla jsou příliš invazivní a ohrožují přístup k cenově dostupným léčivým přípravkům;

35. znovu potvrzuje, že dohoda CETA liberalizací zemědělských trhů ohrozí normy v oblasti bezpečnosti potravin tím, že zablokuje změny nařízení a podpoří další deregulaci prostřednictvím smíšeného výboru CETA; v souladu s tím konstatuje, že dohoda CETA postrádá jakýkoli konkrétní odkaz na dobré životní podmínky zvířat, a podporuje tedy tendenci obětovat v mezinárodních obchodních dohodách významné etické zásady a sociální hodnoty; domnívá se, že dohoda ve své současné podobě představuje hrozbu pro místní zemědělství na obou stranách Atlantiku;

36. vyzývá Komisi, aby se pevně zavázala k důslednému zachování současných i budoucích standardů v oblasti bezpečnosti potravin, lidského zdraví, zdraví rostlin a plodin, ochrany životního prostředí, ochrany spotřebitelů a zdraví a dobrých životních podmínek zvířat, které jsou stanoveny právními předpisy EU; vyzývá také Komisi, aby zajistila, že v budoucnosti nebude žádným způsobem bráněno posílení těchto standardů, že nebudou oslabovány základní hodnoty EU, jako je zásada předběžné opatrnosti a udržitelné zemědělské hospodaření, a že občané EU budou moci mít nadále důvěru ve sledovatelnost a označování produktů na trhu EU, a aby navrhla konkrétní opatření, která v jednáních podpoří zásadu předběžné opatrnosti;

37. vyzývá Komisi, aby vyvinula veškeré úsilí s cílem zajistit, že dovoz zemědělských produktů do EU bude povolen pouze tehdy, pokud byly vyrobeny způsobem, který je v souladu s evropskými standardy pro ochranu spotřebitele, dobré životní podmínky zvířat a ochranu životního prostředí a minimálními standardy sociální ochrany;

38. vyzývá Komisi, aby zaručila, aby na kanadském trhu existovala přiměřená právní ochrana zeměpisných označení EU a kvalitních zemědělských produktů EU a rovněž opatření pro případ nesprávného použití a zavádějících informací a postupů, a rovněž aby zajistila ochranu označování, sledovatelnosti a pravosti původu zemědělských produktů, což je jeden ze zásadních prvků vyvážené dohody;

39. konstatuje, že externí náklady na škody související s klimatem způsobené delšími přepravními vzdálenostmi, větším objemem obchodu, průmyslovým zemědělstvím a zničením místních hospodářství nejsou v obchodních jednáních vzaty v úvahu nebo hrají jen podružnou úlohu;

40. dále konstatuje, že nejsou řešena opatření ke zmírnění změny klimatu, jako je postupné ukončování používání fosilních paliv, využívání čistých zdrojů energie a snižování emisí skleníkových plynů ze zemědělství, a že hrozí, že v důsledku praxe jejich zpochybňování coby nezákonných překážek obchodu nastane patová situace; poukazuje na to, že v důsledku ochrany investic je reforma příliš nákladná;

41. vyzývá Komisi, aby zachovala cíle rozvoje obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti v souvislosti se zvyšováním energetické bezpečnosti; zdůrazňuje, že dotčená

kapitola musí obsahovat jasné záruky, že normy EU v oblasti životního prostředí a cíle boje proti změně klimatu nesmí být oslabeny a že EU si musí zachovat svobodu jednat nezávisle při stanovování budoucích norem a cílů;

42. konstatuje, že dohoda CETA může s ohledem na svůj negativní dopad na změnu klimatu a oslabování environmentálních, sociálních a pracovních práv pouze potlačovat náš cíl dosažení cílů udržitelného rozvoje;

43. odmítá skutečnost, že dohoda CETA oslabuje ochranu osobních údajů občanů EU tím, že přijímá závazky týkající se přeshraničního toku údajů;

44. konstatuje, že strany dohody CETA vydaly 38 deklarací, prohlášení a dalších dokumentů za účelem upřesnění a výkladu; dále konstatuje, že většina z těchto prohlášení má jednostranný charakter, což znamená, že mají jen malou právní hodnotu a nelze je považovat za závazné z hlediska výkladu znění, a tudíž nejsou dostatečné k úpravě nebo změně hlavních ustanovení dohody CETA za účelem jejího uvedení do souladu s veřejným zájmem a podmínkami stanovenými valonskou vládou;

45. konstatuje, že generální advokátka ve svém stanovisku v řízení o posudku 2/15 prohlásila dohodu o volném obchodu mezi EU a Singapurem za smíšenou dohodu; domnívá se, že to platí také pro dohodu CETA a že tuto dohodu tedy rovněž musí ratifikovat všechny vnitrostátní parlamenty v souladu se svými domácími postupy;

46. odmítá dohodu CETA a neuděluje svůj souhlas;

47. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.